

[Hartvig Frisch.]

slutte, at man kunde drage samtlige kooperative Selskaber ind under Betragtningen, synes jeg, at det ærede Medlem viste, at han slet ikke havde forstaaet noget af det, det drejer sig om, for det vilde jo sige, at man fuldkommen oversaa det, som af Handelsministeren er fremhævet som det væsentlige, nemlig det sociale Formaal, og det kan dog vel ikke nægtes, at i hele den store Gruppe af Andels- og kooperative Foretagender er der Masser, som er anlagt med et for Andelshavernes Vedkommende ganske bestemt forretningsmæssigt Synspunkt. Det ærede Medlem kan altsaa nok formælt med Hensyn til Citatet fra Hr. Sindballe have Ret, men den Udlægning, det ærede Medlem vil give af Ministerens Ord, maa jeg tage Afstand fra.

Jeg maa derfor sige for mit Partis Vedkommende, at vi tiltræder fuldkommen de Betragtninger, som den højtærede Handelsminister fremkom med vedrørende Uforeneligheden med Erhvervsinteresser, men vi maa ogsaa tiltræde de Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med om det sociale Formaal, der her er Tale om, og paa dette Punkt finder vi, at den afgørende Forskel ligger.

A. M. Hansen: Den højtærede Minister har besvaret den stillede Forespørgsel paa en efter min Mening tilfredsstillende Maade, og navnlig er jeg tilfreds med Ministerens stærke Understregning af, at det ikke er det rent formelt juridiske, der paa dette Omraade er det afgørende, men at det afgørende netop maa være, at der ikke er Grund for utilbørlige Intersekollisioner. I øvrigt er Spørgsmaalet i det foreliggende konkrete Tilfælde uden praktisk Interesse, idet det oplyses, at Nationalbankdirektør Bramsnæs for længst selv har meddelt, at han fratræder ved den førstkommende Generalforsamling. Jeg ser derfor ikke for mit Vedkommende nogen Grund til at fortsætte Diskussionen om denne Sag.

J. S. Foget: Det er interessant at lægge Mærke til, at det, som Regeringspartiernes Ordførere svarer paa en saadan Forespørgsel, er, at det ikke særlig er Loven, det kommer an paa, det er mere Realiteten, mere dette, om det Hensyn, der har fremkaldt Bestemmelsen, er tilsidesat eller ikke. Jeg maa give Forespørggerne fuldkommen Ret i, at det ser mærkeligt ud, at Regeringens egne Folk ikke følger Landets Love, og derom kan der i dette Tilfælde ingen Diskussion blive, at Loven om Natio-

nalbanken klart og koncist i § 6, 2det Stykke, fastslaar, at Direktørerne ikke maa have Sæde i Ledelsen af Erhvervsorganisationer og Erhvervs-selskaber, og heraf fremgaar selvsagt ogsaa, at der ikke maa være nogen som helst Sammenblanding med andre Interesser i en Nationalbankdirektørs Virksomhed. Her sidder Nationalbankdirektør Bramsnæs som Formand for Forretningsudvalget for Arbejdernes Andelsboligforening, og den Sammenkædning, der kan være med andre Interesser, er jo tilstrækkeligt belyst. Dette er kun et lille Punkt, kun en Draabe i Havet i den Række af Vilkaarligheder, som Offentligheden er Vidne til.

Det er imidlertid særlig interessant at se, at andre Partier end vort nu er ved at faa Øjnene op for, hvorledes man efterlever de Love, man selv har givet. Vi har fra vor Side gentagne Gange fremhævet, at man i ganske særlig Grad ignorerer Grundlovens § 1, 2det Stykke, hvori det fastslaas, at den lovgivende, den udøvende og den dømmende Magt skal holdes adskilt. Jeg ser, at man i Lovgivningsarbejdet inden for de fire gamle Partier følger den Linie, at man sætter veltjente Partimedlemmer ind paa vellønnede Pladser i den Administration, som man skaber gennem Lovgivningsarbejdet. Jeg henviser til Nationalbankloven, hvorefter hvert af disse Partier har to Repræsentanter til 3 000 Kr. aarligt. Jeg henviser til Radioloven, til Loven om Det kongelige Teater og til Sparekasseloven, hvorefter Ministeren udpeger en Meningsfælle i hver Sparekasse. Vi ser, at flere Medlemmer af Rigsdagen har en hel Samling af Bierhverv, et Forhold, som ikke uden Grund misbilliges af Offentligheden. Vi har paapeget, hvorledes man i det ministerielle Eksportudvalg — ikke alene i Kødeksportudvalget, men ogsaa i andre — har private Eksportører siddende, der altsaa samtidig skal administrere deres egne og Producenternes Interesser, et rent ud umuligt Forhold.

Vil man derfor optræde som Revser, maa man selv have sin Sti ren. Her vil jeg gerne sige, at selvfølgelig har det konservative Partis Formand, Hr. Christmas Møller, personlig sin Sti ren — det anerkender jeg —, men man maa være klar over, at naar man stiller en saadan Forespørgsel, kan andre, hvor vel begrundet den end er, ikke ganske undlade at tage Forholdene i Almindelighed op til Drøftelse.

Det specifikke Forhold, som her er fremdraget, kan jo, som allerede paavist, give Anledning til en utilladelig Sammen-